

[Aksel Larsen.]

bringer man orden i økonomien? Nej, man gør det, til vi mødes ved næste korsvej. Jeg er desværre bange for, at det ikke varer så forfærdelig længe.

Hvad er formålet med alt dette? Ja, jeg tager vel ikke fejl, når jeg går ud fra, at de høje kontraherende forligspartier er enige om den formulering af hovedformålet, som finansministeren gav i eftermiddagsmødet, da han sagde følgende, som jeg gerne vil bede om den højtærede formands tilladelse til at citere:

„Hovedformålet med de nu foreslåede foranstaltninger er jo at forbedre Danmarks valutabalance og derved bl. a. tilvejebringe betingelser for efterhånden at videreføre liberaliseringen. Der var i udvalget enighed om, at mulighederne herfor også afhænger af forholdene i udlandet.“

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen var så frygtelig glad over dette sidste punktum. Jeg forstår ikke denne barnlige glæde over, at man skriver noget, som i den grad er en selvfølge, at det er synd at slide på en skrivemaskine for at skrive det.

Hovedformålet med de nu foreslåede foranstaltninger er at forbedre Danmarks valutabalance, siger man. Ja, men vi har jo fået at vide så tit, at nu gennemførte man foranstaltninger, som skulle forbedre vor valutabalance eller bringe valutabalance. Marshallplanen blev i 1948 vedtaget af rigsdagen, idet kun kommunisterne stemte imod. Vedtagelsen blev ledsaget og efterfulgt af en rosenrød agitation om den veldædige amerikanske hjælps vidunderligt gunstige følger for vort lands hele økonomi, for vor valutabalance og for hver enkelt danskers levevilkår. Stigende produktion, fuld beskæftigelse for alle, større eksport til stadig bedre priser, strømme af varer til landet, en stabil valuta og højere levestandard ikke mindst for arbejderne, det var, hvad man stillede i udsigt, ikke blot da Marshallplanen blev vedtaget i juli 1948, men også hver gang man senere i medfør af Marshallplanen og under amerikansk tvang foretog økonomiske foranstaltninger og indgreb såsom kronesænkningen og Pariserfrilisterne. Efter at Danmark har fået Marshallhjælp, efter at man er indgået på toldaftalerne fra Annecy, som blev vedtaget her i tinget mod kommunisternes stemmer, og som de nuværende forligspartier ikke kunne rose højt nok, efter at man har skåret kronen ned — og den dag, da kronen blev skåret ned, udtalte den daværende statsminister, at ved nedskæringen

ville man skaffe valutabalance —, efter at man har godkendt Pariserfrilisterne, efter at Danmarks industriproduktion er vokset til 50 pct. over førkrigsproduktionen, efter at Danmark har haft et par høstår, der har sat rekord, efter at kapitalisterne, formueejerne i Danmark i henhold til Danmarks økonomiske rådgiver i Washington Jens Otto Krags udtalelser i løbet af tre år har forøget deres formuer med sammenlagt 8 milliarder kr., så kommer man her og siger: det er nødvendigt, at vi inddrager over 1 milliard kr. fra befolkningen gennem skatter, lån o. s. v., det er nødvendigt, at vi vælter rentestigning, produktionsvanskeligheder, arbejdsløshed og prisstigning ud over befolkningen for overhovedet at redde Danmarks økonomi.

Jeg venter ikke, at nogen af ordførerne for de partier, som har haft ansvaret for de forløbne års økonomiske politik, skal beskæftige sig med det, jeg her siger; det har været sagt så mange gange af ordførerne fra mit parti, og de øvrige partiers ordførere føler aldeles ikke nogen trang til at komme ind på, hvad de har sagt ved tidligere lejligheder, og hvilke løfter de har givet befolkningen ved disse lejligheder. Det skal imidlertid siges igen, at efter at vi har haft denne udvikling, kommer man nu og siger, at det er nødvendigt at plyndre befolkningen, sådan som man her vil gøre det. Vi synes, at man i det mindste i udvalgsværelserne, hvor ikke blot kommunisterne, men også befolkningen er afskåret fra at være tilstede, burde erkende, at denne ildelugtende skattebuket er en ualmindelig hård dom over 3—4 års uhyggeligt fejlslagne udenrigspolitik, udenrigsk handelspolitik og indenrigsk økonomisk politik.

Det betyder ikke, at vi kommunister anser sådanne forbrugsnedskæringer, sådanne byrder på befolkningen for nødvendige. Vi erklærer tværtimod, at alt dette er ikke nødvendigt. Udgangspunktet for regeringens og forligspartiernes regnestykke er nemlig galt. Det er ikke rigtigt, at de økonomiske vanskeligheder er kommet over Danmark som et uafværgeligt uvejr, og at folket er nødt til at spise mindre, klæde sig dårligere, bo elendigere, betale højere skatter, gøre længere militærtjeneste for at redde vor valuta. Enhver kan da sige sig selv, at når, som jeg allerede har bemærket, landbrugsproduktionen i de sidste år har sat rekord, når industriproduktionen er mindst 50 pct. større end før krigen, og når kapitalisterne bare i løbet af de sidste tre år har kunnet forøge deres formuer